

תת"ע 2489/04/13 - מדינת ישראל נגד בעז יאסו

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2489-04-13 מדינת ישראל נ' יאסו
תיק חיצוני: 38200788958
בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם בעז יאסו

החלטה

בפניי בקשה לחזרה מהודאה אשר הוגשה על ידי ב"כ המבקש.

אופן ניהול ההליך:

ביום 11/04/13 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות, על ידי סירוב.

כעולה מפרוטוקול הדיון, מיום 18/06/13, כפר הנאשם באשמה, טען שלא הוסבר לו נושא הסירוב וכי הוא ביקש מיוזמתו, במעמד האירוע נשוא האישום, לבצע בדיקת דם.

התיק נקבע להוכחות, אך הדיון בוטל לאחר שהודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר.

בבוקר הדיון התייצב ב"כ המבקש, עו"ד גולן, והצהיר כי המבקש אינו מסכים לתנאי ההסדר ואף ביקש להשתחרר מייצוג.

בדיון נוסף שנערך ב- 02/06/14 הצהיר ב"כ המבקש לפרוטוקול, כי המבקש מתעקש שלא לקבל את ההסדר, על אף שדעתו שונה מכך וציין כי הסביר למבקש באופן מפורט את השיקולים לקבלת ההסדר.

המבקש דיבר במהלך הדיון וטען כי העונש, אשר הוצע לו במסגרת ההסדר, הינו עונש "כבד" אשר יתקשה לבצע וכי הוא מבקש להודות, שלא במסגרת ההסדר, ולהיות נתון לרחמיו של בית המשפט.

סנגורו של המבקש ציין כי הנאשם מסכן את עצמו באשר הוא מודה בעבירת שכרות ומבקש לטעון לעונש באופן חופשי וזאת בהתייחס להסדר המקל שהציעה לו התביעה.

התיק נדחה על מנת שהצדדים ישקלו שוב את עמדותיהם וביום 26/06/14 הציגו הצדדים הסדר לפיו יעתרו לעונש של 6 חודשי עבודות שירות, פסילה בת 3 שנים אותה תבקש התביעה ואילו ההגנה תבקש להסתפק בפסילה של שנה בלבד, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

המבקש נכח בדיון כאמור ואישר את ההסדר, הסכים לו וביקש להודות בכתב האישום.

לאחר הרשעתו בדיון נשלח המבקש לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות.

חוות דעת כאמור התקבלה ביום 11/08/14 לפיה המבקש לא נמצא כשיר לבצע עבודות שירות וזאת בעקבות שלושה חודשי עבודות שירות אשר הוטלו עליו בתיק אחר ואותם לא סיים לרצות עד ליום זה.

משהתברר שלא ניתן לשלוח את המבקש למאסר שירוצה בעבודות שירות ביקשו הצדדים להידבר בשנית על מנת למצוא פתרון לקיום ההסדר.

ביום 30/09/14 ביקש שוב ב"כ המבקש להשתחרר מייצוג ואף ציין לפרוטוקול שנודע לו שלמבקש תיק נוסף שמתנהל אצל מותב אחר ואשר יש לשקול לצרפו לתיק זה.

בדיון מיום 26/11/14 ביקש המבקש לשחרר את עו"ד גולן מייצוג וביקש שעו"ד אמיגה מהסנגוריה הציבורית שמייצג אותו בתיק הנוסף ימונה גם לתיק זה.

בית המשפט נעתר לבקשתו ומינה למבקש את עו"ד אמיגה מטעם הסנגוריה הציבורית.

עו"ד אמיגה הודיע לבית המשפט כי ניסה להגיע להסכמות עם התביעה אך לא הצליח. לאחר מכן הגיש את הבקשה לחזרה מהודיה.

טענות הצדדים:

בבקשתו פירט ב"כ המבקש, עו"ד אמיגה, כי הבסיס לבקשתו לחזור מהודיה נסוב בעיקר על ליקויים ראייתיים כבדים המצויים בתיק החקירה אשר יגרמו לעיוות דין באם יורשע במסגרת הודאתו.

ב"כ המבקש הוסיף כי המבקש כפר באישום המיוחס לו לאורך כל ההליך ובקשתו לחזור מההודיה מוגשת בסמיכות זמנים לאחר ההודיה ולאחר שחרורו מייצוג של ב"כ עו"ד גולן.

עוד הוסיף ב"כ המבקש כי הליך ההוכחות טרם החל, לא זומנו עדים, לא נשמעו ראיות וטרם ניתן גזר דין ועל כן מדובר בבקשה שמוגשת בשלב סביר.

מנגד, טענה ב"כ המאשימה כי היא מתנגדת לבקשת החזרה מהודיה וזאת כיוון שהמבקש הודה מרצונו הטוב והחופשי בכתב האישום ושינה דעתו, לאחר שהבין שלא יוכל לבצע העונש בדרך של עבודות שירות.

המצב המשפטי:

סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי מאשר לנאשם לחזור בו מהודייתו ובלבד שבית המשפט ימצא נימוקים מיוחדים המצדיקים חזרה מהודיה כאמור.

סמכותו של בית המשפט לאפשר חזרה מהודיה מתפרסת על כל שלבי ההליך המשפטי, כך גם על שלב הערעור ובית המשפט יעשה כן רק בנסיבות חריגות (ע"פ 945-85 פלוני נ' מדינת ישראל).

הפסיקה פירטה מספר דוגמאות בהן הותרה חזרה מהודיית, כגון: הודיה שלא ניתנה באופן חופשי ומרצון, נאשם שלא הבין את משמעות ההודיה, כאשר ב"כ פעל באופן הנחשב כהפרת אמונים כלפי הנאשם (אך לא כך, אם מדובר בהמלצת סנגור לנאשם להודות במסגרת הסדר, תוך הבטחה שהעונש יהיה קל משניתן בפועל), הפסיקה לא נקבה ברשימה סגורה וממצה.

(רע"פ 10705-05 מסיקה נ' מדינת ישראל, וכן ע"פ 3991-04 רגבי נ' מדינת ישראל).

גישה מקלה אשר נשמעה בפסיקה, בע"פ 3754-91 מדינת ישראל נ' סמחאת: ציינה כי גם אם הודאת הנאשם ניתנה מרצונו החופשי יש מקום לבחון מהי הסיבה הכנה והאמתית אשר הביאה אותו לבקש את חזרתו מן ההודאה וקבעה כי אין להכביד על נאשם שרצונו לחזור בו מהודאה נובע מטעם ענייני וכן ולא מתוך תמרון פסול.

עוד נקבע בפסיקה כי ככל שהחזרה מהודאה עולה בשלב מאוחר יותר של המשפט כך הנטייה לאשרה תלך ותקטן **(רע"פ 2292-08 אמסלם נ' מדינת ישראל).**

הרציונל שעומד מאחורי הכללים הנוקשים שהציבה הפסיקה לבקשה לחזרה מהודיה הינו, היציבות המשפטית, הוודאות והאמינות החיוניים להליך הפלילי.

כאמור המבחן המהותי אשר על פיו תוכרע בקשת הנאשם לחזור בו מההודאה הינו "מבחן המניע" כלומר האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר, להוכיח את חפותו, או שמא מדובר בהליך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהי.

בית המשפט הדן בבקשה כאמור יבחן את העיתוי בו הוגשה הבקשה, את טיעונו של הנאשם, את השתלשלות ההליך, את האפשרות כי הנאשם מנצל לרעה ההליך וגורם לבזבז זמן, בכך לפגיעה בראיות התביעה, לפגיעה בנפגעי העבירה עקב הימשכות ההליך ומבחנים נוספים הרלוונטיים להכרעה.

(רע"פ 2292-08 אמסלם נ' מדינת ישראל, ראה גם ע"פ 6028-13 יעקוב מודזגברשוילי נ' מדינת ישראל).

דין והכרעה:

בענייננו, מדובר בהשתלשלות אירועים אשר מעידה כי המבקש הסס לאורך כל ההליך טרם הודה בכתב האישום במסגרת הסדר.

הדברים באים לידי ביטוי בפרוטוקולים ובבקשות החוזרות ונשנות של סגורו, עו"ד גולן, להתפטר מייצוג.

המבקש תחילה כפר במיוחס לו בכתב האישום ואף פירט את כפירתו כנובעת מכך שלא סירב לבדיקת השכרות.

גם בבוקר הדיון בו אמור היה להציג את ההסדר הודיעו הצדדים כי המבקש אינו מעוניין בהסדר ואינו רוצה להודות.

היססו של המבקש חזר במספר הזדמנויות שונות בפרוטוקולים ויש לתת משקל לכך.

ההליכים אומנם החלו בשנת 2013 אך לא ניתן לומר שמדובר בשלב מאוחר של המשפט, שכן לדיונים לא זומנו עדים ולא נשמעו ראיות.

אף על פי כן, נכון לומר כי העיתוי בו ביקש המבקש לחזור בו מהודייתו, לאחר קבלת חוות דעת שלילית מהממונה, מעוררת בליבי חשד כי נמסרה בהתבסס על חששו מפני עונש חמור, אך בשקלול כלל הטיעונים שהובאו בפניי יחד עם השתלשלות האירועים אני סבורה כי הכף נוטה לכך שבקשתו זו מוגשת, ככל הנראה, באופן שמצדיק קבלתה.

לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הבקשה ואני מתירה למבקש לחזור בו מהודייתו.

מזכירות תזמן הצדדים לדיון ליום 8/2/15 שעה 11:00.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ה, 26 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.